

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Victoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

OCCULTUM CONSIGLUM. CAP. XXXVIII.

Signa militaria duo apud Romanos. **A**pro Romanos signa militaria, alia Vocalia, alia Muta dicebantur. Vocalia, quæ Imperator Tribunis, Tribuni mox ordinibus dabant, ut scilicet aut noctu, aut in peragendis vigiliis, aut explorationibus obeundis, ac in ipsa quoque interdum acie, cum tumultu omnia confusa essent, ipsi se vicissim noscirent. Muta, variis animalium figuris elaborata præferebantur, sed suum quæque significatum habebant: quippe, ut unum exempli causa ponam, Minotauri effigies tunc extolebatur, cum secreto & tacite rem gerendam admonebantur: ostendebat enim hieroglyphicum id, consilia ducum non minus occulte esse debere, quam fuerit Minotauri fedes, quippe Labyrinthus. Hinc ille sapiens videlicet eorum Imperator Q. Cæcilius Metellus Macedonicus, percontantibus Tribunis quoniam exercitum hoc illic agitaret: *Si putarem, respondit, tunica meam meorum esse consiliorum consilium, eam attutum abscederem, combureremque.* Tutissimum enim (ait Vegetius) in expeditionibus creditur, facienda nesciri.

VICTORIA. CAP. XXXIX.

Mactatus autem Bos, quales ubique locorum conspicuntur, victoria plurimum, partię triumphi signum erat: præfertim apud Romanos, unde Juvenalis hujusmodi significato,

— *Dac in Capitolia magnum, Cretatumque Bovem.*

Id vero observatione dignum est, quod Spartiatæ in hoc sacrifici genere diversam à Romanis rationem secuti sunt. Num cum Romani, victoria per hostium fedes parta, Bovem sacrificare consuerint, cum vero sine pugna & sanguine rerum potiti essent, Ovem immolare: hi contra in victoria pacata Taurum sacrificabant: si vero pugnando viciissent, Gallum: quandoquidem ampliora magisque homine digna, quæ ratione atque prudentia, quam quæ vi atque corporis tantum fortitudine conserua sunt, indicabant.

LUCAS EVANGELISTA. CAP. XL.

Biblio. alati, hieroglyphicum. **E**t quoniam multa sunt, quæ de pietatis nostræ institutis ad hanc faciunt doctrinam, quæ Christianorum conventus sanctionibus suis per imagines exprimenda concessere, ea nequaquam disimulanda sunt, cujusmodi ea est, quæ per alatum Bovem Lucam Evangelii scriptorem ostendit, sive propter eam ipsam Tauri continentiam atque temperantiam, de qua facta est superius mentio, cum Lucas ipse caffissimus ab ineunte ætate, ut fertur, fuerit, omnemque vitam egerit incorruptus, immaculatus, sine uxore, sine liberis, in celibatu perseverans, nullum unquam Veneris usum noverit: sive propterea, quod per Vituli mysticum vultum, Christum nobis prædicat immolatum, quem David super altare prædicti imponendum, atque mansuetudinem, quam præ se tulit Deus homo factus, testimonio suo literarum monumentis illustratam posteritati commendavit: sive quod à sacrificiis, vel à sacerdotio sumat, ut ait Eucherius, operis exordium. Ita enim scribit: *Fuit in diebus Herodii sacerdos nomine Zacharias: quam interpretationem admittit etiam Irenæus.*

MANSVETUDO. CAP. XLI.

Liber. 3.

Quantum vero pertinet ad animalis istius mansuetudinem, Lucretius Poeta ita causas ejus reddidit:

*At natura Boum placido magis aere vivit,
Nec nimis insi fax unquam subdit a percit
Fumida stiffundens cace caliginis umbras:*

*Nec gelidi torpet telis perfixa pavoris,
Inter utrosque sita est, Cervos, seuosq[ue] Leontes.*

Paulo vero ante, cum de varietate animi loqueretur, mansuetudinem hanc in aereis corporibus esse contenterat: & quia causas reddiderat, cur Leo incignabundus esset, cur Cervus timidus, non immemor naturam humanam rerum omnium species amplexari, sic subdit:

*Sic hominum genus est, quamvis doctrina politus
Constitutus pariter quosdam, tamen illa relinquit
Nature.*